

AZ ERDŐ

AZ 1862-BEN ALAPÍTOTT ERDÉSZETI LAPOK 98. ÉVFOLYAMA

XII. ÉVFOLYAM 5. SZÁM 193—240. OLD. 1963. MÁJUS

TARTALOM

<i>Marton Tibor</i> : Szolnok megye távlati fásítási terve	193
<i>Adamkó József—Kovács Jenő—V. Szabó Ferenc</i> : A fejlettebb technológia új vezetést kíván az erdész-kerületekben	199
<i>Tóth Károly</i> : Hozzászólás Polner Antalnak „Erdemes volna-e?” c. tanulmányához	203
<i>Ott János</i> : Rakodógépek fontosabb mutatóinak összehasonlítása	204
<i>Sas Barna</i> : Az akácmag szkarifikálás kísérleti tapasztalatai	211
<i>Dr. Solymos Rezső</i> : Az erdeifenyő növekedési menetének erdőnevelési vonatkozásai	217
<i>Dr. Szőnyi László</i> : A Mátrafüredi Kísérleti Erdészet munkájáról	224
<i>Dr. Pagony Hubert</i> : Hozzászólás Vámos—Vida „Serkentőanyagok alkalmazása a nyárdugványok hajtásában” c. dolgozathoz	229
<i>Dr. Csőre Pál</i> : Somogy megye északkeleti részének erősültsége a XIII. század első felében	231
Irodalmi szemle:	
<i>Dr. Bertóti István</i> : Szederjei Ákos — A vad etetése, óvása, befogása	235
<i>Kolossváry Szabolcsné</i> : Szovjet lappszemle 1962. július—december	235
Címkép: Két éves, mélyforgatásba telepített óriásnyáras-akác (Hajdúsági Áll. Erdőgazdaság halápi erdészet — Tejfeles dűlő)	
Hátlapon: Újabbán megjelent erdészeti szakkönyvek. (Fotó ERTI — Michalovszky István)	

SOMMAIRE

<i>Marton T.</i> : Le plan perspectivique des boisements du département Szolnok	193
<i>Adamkó J.—Kovács J.—V. Szabó F.</i> : La technologie mieux développée exige une nouvelle conduite dans les triages forestiers	199
<i>Tóth K.</i> : Remarques à l'article „Vaut-il la peine?” par A. Polner	203
<i>Ott J.</i> : La comparaison des paramètres principaux des machines de chargement	204
<i>Sas B.</i> : Expériences des essais de scarification des semences de robinier	211
<i>Dr. Solymos R.</i> : Le rôle de l'allure de la croissance du pin sylvestre dans l'éducation de la forêt	217
<i>Dr. Szőnyi L.</i> : Sur le travail du cantonnement d'essais de Mátrafüred	224
<i>Dr. Pagony H.</i> : Remarques à l'article „L'emploi des stimulants pour le forçage des boutures de peuplier” par Vámos et Vida	229
<i>Dr. Csőre P.</i> : La répartition des forêts au nord-est du département Somogy dans la première moitié du XIII ^e siècle	231
Revue littéraire:	
<i>Dr. Bertóti I.</i> : Szederjei Á. — Affouragement, protection et capture du gibier	235
<i>Mme Kolossváry M.</i> : Revue des revues soviétiques, juillet—décembre 1962	235
En couverture: <i>Culture mélangée du peuplier robuste et du robinier à la deuxième année après la plantation faite en sol rigolé.</i>	
En reverse: <i>Livres forestiers récemment issus.</i> (Photo ERTI—Michalovszky I.)	

СОДЕРЖАНИЕ

<i>Мартон Тибор</i> : Перспективный план облесения Сольнокской области	193
<i>Адамкó Йозсеф—Ковач Ене—Сабо Ференц</i> : Более развитая технология требует новое руководство в обходах	199
<i>Тот Карой</i> : Выступление по поводу статьи Полнера Антала: „Стоило ли?”	203
<i>От Янош</i> : Сравнение наиболее важных показателей погрузочных машин	204
<i>Шаш Барна</i> : Опытные показатели по скарификации семян акации белой	211
<i>Д-р Шоймош Резсе</i> : Связь хода роста сосны обыкновенной с уходом за лесом	217
<i>Д-р Сени Ласло</i> : О работе Матрафюредского Опытного Лесничества	224
<i>Д-р Пагонь Хуберт</i> : Выступление по поводу статьи Вámos—Вида: „Применение стимулирующих веществ для выгона черенков тополя	229
<i>Д-р Чере Пал</i> : Лесистость северо-восточной части комитата Шомодь в первой половине XIII столетия	231
Литературное обозрение:	
<i>Д-р Бертоти Иштван</i> : „Седерьеи Аюш—Кормление, защита и ловля дичи.”	235
<i>Колосварьи Саболичне</i> : Обзор Советских лесоводческих журналов за июль—декабрь 1962 г.	235
На первой странице обложки: <i>Двухлетние культуры тополя гигантского — акации белой, заложённых после глубокого оборота пласта.</i> (Хайдунгагский Гослесхоз, Халапское Лесничество, Тейфелский обход).	
На последней странице обложки: <i>Лесоводческие специальные книги, изданные за последнее время.</i> (Фото: Иштвана Михаловски).	

A lapban megjelent tanulmányok szerzői:

Adamkó József, a Nyugatbükki Áll. Erdőgazdaság igazgatója, Eger — *dr. Bertóti István* osztályvezetőhelyettes, OEF, Budapest — *dr. Csőre Pál* főelőadó, OEF, Budapest — *Kolossváry Szabolcsné*, műszaki ügyintéző, ERTI, Budapest — *Kovács Jenő*, a Nyugatbükki Áll. Erdőgazdaság főmérnöke, Eger — *Marton Tibor*, a Szolnok megyei Áll. Erdőgazdaság igazgatója, Szolnok — *Ott János* tudományos munkaerő ERTI, Budapest — *dr. Pagony Hubert*, tudományos osztályvezető, ERTI, Sopron — *Sas Barna*, erdőgazdasági felügyelő, a Gödöllői Áll. Erdőgazdaságban — *dr. Solymos Rezső* tudományos osztályvezető, ERTI, Budapest — *V. Szabó Ferenc*, erdészvezető a Nyugatbükki Áll. Erdőgazdaságban, Eger — *dr. Szőnyi László* tudományos osztályvezető, ERTI, Budapest — *Tóth Károly* erdőrendezési felügyelő, Kecskemét.

Szolnok megye távlati fásítási terve

MARTON TIBOR

Szolnok megye 2,8%-os erdősültségével *hazánk legfáulánabb területe, erdőben legszegényebb megyéje*. A felszabadulás idején 1945-ben még ennél is kisebb, csupán 0,7%-os volt erdősültsége. Az elmúlt 17 év alatt tehát 2,1%-os volt a növekedés a megye összterületéhez (551,892 ha) viszonyítva. Ez időszakban az Alföld erdősültsége azonban 3,3%-kal emelkedett. Tehát a többi alföldi megyében gyorsabb volt az erdősítés és a fásítás üteme, jóllehet Szolnok megyében is megvannak az erdőtelepítéshez szükséges adottságok és feltételek.

Nagyobbarányú erdőtelepítés és fásítás 1950-ben kezdődött a megyében. Az első években a leggyengébb minőségű, többségükben II.—III. osztályú szikes területeket engedték át erdősítés és fásítás céljára és ezeken a területeken a hiányos termőhelyfeltárás, a kevésbé szakszerű talajelőkészítés és telepítés következtében elég sok sikertelen erdősítés született. Alkalmatlanoknak bizonyultak szabályos alakzatú erdősávok és fásítások létesítésére a szikes legelők is, így a kezdeti telepítésekből többnyire ligetes erdők, facsoportok maradtak meg csupán. Az említett okok és hibák, valamint az emberi és állati kártételek következtében 1950—1960. között mintegy 2200 ha eredménytelen fásítás történt.

A jelenlegi erdők kb. 25%-a a Tisza hullámterében, a többi pedig egyenlőtlenül szétszórva helyezkedik el a megyében. Ötszáz hektár körüli összefüggő erdőkomplexum a Tisza hullámterén kívül mindössze négy (Apavára, Öcsöd, Ujszász-Szörös és Mezőtúr) van, a többi nagyjából 100 ha-on aluli területekből áll. Sajnos még ma is láthatók a megyében nagykiterjedésű, fátlan területek, ahol a pusztító, homokot és port keverő, szárító szeleknek egyetlen fasor sem állja útját. Az erdők nagy része, mintegy 80%-a, 1—10 éves fiatalos, tehát az első korosztályba tartozik. A telepített fajok közül a nemesnyár 27, az egyéb lággy 18, a tölgy 26, az akác 20 és az egyéb keményfa 9%-ban van képviselve. Az évi folyónövedék megyei átlagban alig haladja meg a 3 m³-t ha-ként, természetesen a nemesnyarak esetében ez magasabb, átlagosan 7—15 m³/ha között mozog. Az első korosztályba tartozó erdők nagy területaránya miatt az élőfakészlet kb. 40 m³/ha.

A korábbi évek rendszertelen és kevésbé tervszerű telepítése következtében járásoként is igen eltérő képet mutat az erdősültség. A kunhegyesi és a kunszentmártoni járások 4,3%-kal a legjobban, a törökszentmiklósi járás 2,1%-kal pedig a legkevesebbé fásított területe a megyének. A városok közül viszonylag Jászberény határa a legfásítottabb (3,7%), míg Szolnoké a legkopárabb (1,7%).

A megye rendkívül alacsony erdősültsége több vonatkozásban károsan érezteti hatását és akadályozza a második 5 éves, valamint a 20 éves távlati tervidőszak célkitűzéseinek megvalósítását. Az alacsony erdősültség egészségre

káros következménye különösen lemérhető a tüdőbetegek számának kedvezőtlen alakulásából. Magyarországon Szolnok megyében van a legtöbb tüdőbeteg; 10 ezer főből 206, az országos 136 fő átlaggal szemben. Zala megyében, ahol 25⁰/₀-os az erdősültség, 10 ezer lakosra csak 100 tüdőbeteg jut. Tehát a megye jövője szempontjából igen fontos tennivaló a jelenlegi erdőterület lényeges növelése. Az alacsony erdősültségből származó hátrányok megszüntetése érdekében mintegy 7—8⁰/₀-os erdősültség elérése kívánatos. Az erdősültség ilyen mérvű felfuttatása jelentős mértékben elő fogja segíteni:

1. a mezőgazdasági terméshozamok fokozását,
2. a hasznos apróvad állomány gyarapítását és védelmét,
3. a megye egészségügyi helyzetének javítását és tájlesztettkai átalakítását,
4. a faanyagszükséglet fokozottabb mérvű biztosítását a helyi termelésű faanyagból.

A 7—8⁰/₀-os erdősültség eléréséhez 1980-ig mintegy 25 ezer hektár új erdőt és erdőjellegetű fásítást kell létesíteni a megye területén.

E célkitűzés gyakorlatilag három szakaszban kerül megvalósításra.

Az *első szakaszban* (1963—65. között) mintegy 3 ezer hektár új telepítés történik. Ebből kb. 800 ha-t Szolnok, Jászberény és Törökszentmiklós városok körüli zöldövezetek kialakítására; kb. 100 ha-t Kisújszállás határában 1951-ben megkezdett mintafásítás befejezésére; kb. 1000 ha-t a Tisza hullámterén — a nyári gáton belül — mezőgazdasági művelésre gazdaságosan nem hasznosítható (mélyebb fekvésű) területeknek nyárfával való telepítésére; kb. 300 ha-t termelőszövetkezeti majorok fásítására; kb. 800 ha-t pedig főként legelők és kisebb mértékben mezővédő erdősávok telepítésére tervezünk igénybe venni. Az 1965-ig fásításra tervezett területek nagyrésze már ki van jelölve.

Az erdősítésre, fásításra igénybeveendő területek a mezőgazdasági rendeltetésű földek védelméről szóló VI/1961. törvény, valamint az erdőkről és vadgazdálkodásról szóló VII/1961. törvény szellemében jelöltetnek ki. Tehát a földadó alá nem eső, valamint a forgón kívüli — nagyüzemű gazdálkodásra alkalmatlan — szántóterületek, úgynevezett csücskök, továbbá az erdősávok részére szükséges birtokrészek kivételével a mezőgazdasági műveléssel tartamosan nem hasznosítható, de még fásítható homokos, vizenyős és szikes területek kerülnek elsősorban befásításra.

1965. végéig végrehajtandó három ezer hektárnyi fásítással a megye erdősültsége 3,4⁰/₀-os lesz, tehát kb. 0,3⁰/₀-kal fogja túlhaladni Békés megye jelenlegi erdősültségét.

A *második szakaszban* (1966—70. között) tovább folytatódnak a hullámterei fásítások, kezdetét veszi a Jászságban a szőlő és gyümölcssteleplettéssel összhangban a futóhomokos területek fásítása a csaknem évről-évre megismétlődő homokverésből eredő mezőgazdasági károk megakadályozására, valamint a megye egész területén az igen nagy mértékben leromlott legelők fűhozamának és minőségének növelése érdekében a legelők szakaszhatárainak fásítása erdősávokkal. Megkezdődik továbbá a nagyüzemi táblák határain a korszerű gazdálkodás kívánalmainak figyelembevételével a terméshozamok növelése céljából a mezővédő erdősávok telepítése. *A korszerű mezőgazdaság ugyanis nem nélkülözheti a tervszerű fásításokat.* A terméshozamok csakis a hozamfokozó tényezők együttes alkalmazása és maximális kihasználása alapján növelhetők a jelenleginek többszörösére. Tehát a mélyszántáson, a műtrágya-mennyiség emelésén, a minőségi és nagyhozamú vetőmagvak alkalmazásán, valamint az

öntözés kiterjesztésén stb. túl egyáltalán nem kis jelentősége van a tervszerű elgondolások alapján telepített mezőgazdasági jellegű fásításoknak. Az Erdészeti és Faipari Egyetem egész országra kiterjedő vizsgálatai bizonyítják, hogy az erdősávok védelmében 8—10%-kal több gabona és 20%-kal több pillangós takarmány terem és a többi mezőgazdasági terményfeleség is magasabb termést ad. Nem nélkülözhetik az erdősávokat az öntözés alatt álló területek sem, mert ugyancsak a tudományos megfigyelések szerint az erdősávok nélkül lényegesen több öntözővíz szükséges és fennáll az öntözött talajok másodlagos elszikesedésének veszélye. A hétsoros (ebből a két szélső sor cserje sor) 10,5 méter széles erdősávokkal a szántóterületek igénybevétele a 2,5—3%-ot meg nem haladja.

A szikes talajokra jellemző ligetes-tölgyes Törökszentmiklós határában

A második szakaszban létesítendő kb. 8 ezer hektár fásítással a megye erdősültsége 4,8%-ra emelkedik, ezzel megközelíti Csongrád megye jelenlegi erdősültségét.

A harmadik szakaszban (1971—80 között) befejeződik a legelő és mezővédő erdősávok telepítése, a termelőszövetkezetek majorjainak körülfásítása és általában minden mezőgazdasági jellegű és közérdekű fásítás. A harmadik szakaszban telepítendő kb. 14 ezer hektár új fásítással a megye erdősültsége eléri az alföldi megyék jelenlegi erdősültségének átlagát, a mintegy 7,5—8%-ot.

Az erdősávok telepítése túlnyomórészt a harmadik ütem feladata azon megfontolás alapján, hogy jelenleg a kenyérgabonaellátás megoldása és a takarmánytermelés fokozása a fő feladat. Tehát a szántóművelési ág nem csökkenthető. Ezzel nekünk erdészeknek is messzemenően egyet kell érteni. A mezőgazdaságban végbement szocialista átalakulás, valamint ezzel összefüggően az évről-évre korszerűbbé váló gazdálkodás következtében a további évek során lényegesen emelkednek a mezőgazdasági terméshozamok. A jelzett időszakban (1970 után) az erdősávok által elfoglalt szántóterületek átmeneti terméskiesése észrevehetően már nem fogja éreztetni hatását a mezőgazdaság ártermelésében.

A Tisza mentén gazdálkodó termelőszövetkezetek az időnkénti árvízjárok ellenére sem szívesen mondanak le a hullámtér mezőgazdasági hasznosításáról hivatkozva arra, hogy az 5—6 évenként bekövetkező termés kieséseket a normális évek többtermése bőven kárpótolja és így a hullámtéri földek lényegesen több jövedelemhez juttatják őket, mint a gáton kívüliek nagy része.

Ennek következtében nehezen barátkoznak a mezőgazdasági termelésnél nagyobb jövedelemmel kecsegtető nyárfatelepítés gondolatával. Mivel a nemesnyárak optimális termőhelye a megyén belül ugyancsak a Tisza hullámtérében van, az érdekek egyeztetése céljából a távlati fásítási terv a mezőgazdasági termelés és a nyárfatermesztés összhangját, az úgynevezett olasz módszerű ültetvényes nyártelepítés megvalósításával kívánja biztosítani. Az ilyen módon hasznosított hullámtéri területek jövedelmezősége lényegesen felülmúlja majd a csak mezőgazdasági művelés alatt álló területek jövedelmezőségét, különösen ha az időnkénti árvízjárok is beszámítjuk. Az olasz módszerű nyártelepítésnek nemcsak termelőszövetkezeteink látják majd hasznát, hanem ezzel a hazai farost- és papírgyártás is nagyobb mennyiségű alapanyaghoz jut. Ez pedig igen fontos népgazdasági érdek. Az olasz módszerű nyártelepítés megismertetésére és szélesebbkörű elterjesztésére ez év tavaszán a tiszamenti termelőszövetkezetek elnökeit és agronómusait két napos tanfolyamon képezi ki az Erdőgazdaság a Megyei Tanács V. B. Mezőgazdasági Osztályával közösen.

Az árvíz lefolyását biztosító, szabadon hagyandó sáv fenntartása miatt jelentős területeket veszít a fatermesztés a Tisza mentén Szolnok megyében is. Az 1006/1962. sz. kormányhatározat értelmében a szabadon hagyandó sávban csak káros feliszapolódást nem okozó szántóföldi művelést lehet folytatni. Kár, hogy ezt a határozatot egyformán értelmezik a Tisza egész vonalára. Pedig több vízügyi szakember véleménye szerint a Tisza egyes kisebb szakaszaitól eltekintve a szabadon hagyandó sávban is alkalmazni lehetne az olasz módszerű nyártelepítést, ügyelve arra, hogy a nyárfasorok a víz folyásával párhuzamosan fussanak. Így árvíz esetén a 3×12 m-es hálózatban ültetett és 10 éves vágásfordulóban kezelt fák nem akadályoznák különösebben az árvíz lefolyását. A kérdéses sávterület ilyenformán történő hasznosításával csak Szolnok megye területén mintegy 800 ha-t lehetne biztosítani a nyárfatelepítés számára.

A távlati fásítási terv a gyorsan növvő fafajoknak, ezen belül is a nemesnyáraknak juttat elsőbbséget mindenütt, ahol erre az előzetes talajvizsgálatok lehetőséget adnak. Az előzetes felmérések alapján a tervezett 25 ezer hektárból kb. 11 ezer hektáron lesz nyár telepíthető (hazai és nemesnyár vegyesen). Az akác főként a jászági részekben számíthat jelentősebb térfoglalásra. A megfelelő termőhelyeken kívánatos a nyár és az akác együttes telepítése is.

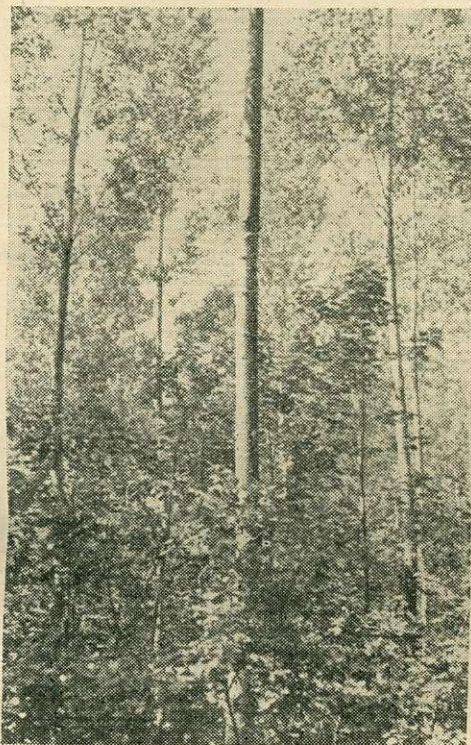
A következő 18 év mintegy 25 000 ha-t kitevő fásítása az alábbi szektorok területén kerül megvalósításra:

Termelőszövetkezetek	20 000 ha.
Állami Gazdaságok	2 800 ha.
Vízügyi Igazgatóság	700 ha.
Állami Erdőgazdaság	500 ha.
Egyéb (MÁV., KPM. stb.)	1 000 ha.
Összesen:	25 000 ha.

A távlati fásítási terv végrehajtása tehát 80%-ban a termelőszövetkezetek területét érinti. A megye termelőszövetkezeteinél nem kis vonakodás volt tapasztalható a fásítással szemben mindaddig, amíg közismertté nem vált, hogy a befásított területek továbbra is a termelőszövetkezetek tulajdonában marad-

nak és az erdőjellegű fásítások a termelőszövetkezetek részére külön kiadást nem jelentenek, mivel erre a célra vissza nem térítendő beruházási hitelt kapnak. Nem kevésbé csökkenti a termelőszövetkezetek fásítással kapcsolatos gondjait, hogy a területükön létesülő fásítások többségét az erdőgazdaság kivitelezi és az első tisztítás elvégzése után kész záródott erdőt kapnak vissza. Ezen keresztül tehát kormányzatunk évről-évre ugyancsak igen jelentős anyagi támogatást nyújt termelőszövetkezeteinknek.

Az új telepítések, fásítások csökkentik a termelőszövetkezetek faellátási gondjait is. Ma, sajnos, a megyében még az a helyzet, hogy a favázás állati

Szakszerűen nyesett elegyes óriásnyáras a Tisza hullámterében. Abádszalók 17/c.

Jó növekedésű kocsányostölgy-állomány szikes talajon. Kisújszállás 2/f.

férőhelyek építéséhez, a régiek átalakításához, javításához, továbbá az igen hasznos szénaszárító állványok készítéséhez jóval több faanyag kellene, mint amennyi jelenleg rendelkezésre áll. Az említett támogatás tudatában és a fásítás adta előnyök ismeretében a megye sok termelőszövetkezete ma már a fásítás gyorsabb ütemét sürgeti és biztosra vehető, hogy a jövőben jobb lesz részükről a hozzáállás a fásítás ügyéhez és hatékonyabb segítséget nyújtanak majd az erdőgazdaságnak a kivitelezési munkák eredményes elvégzésében. Igen nagy előrehaladást jelent a múlthoz képest az, hogy a termelőszövetkezetek 1963 évi tervében már a fásítási tervszámokat is beépítették és a tervtárgyaló közgyűlések a fásítási tennivalókat is megtárgyalták csakúgy, mint a mezőgazdasági jellegű feladatokat. Hasonlóképpen a fásítások eredményességét növeli a jövőben, hogy minden termelőszövetkezetben felelős gazdája lesz a

fásításnak. Előnyök származhatnak annak az elgondolásnak a megvalósításából is, hogy az elkövetkezendő években a termelőszövetkezetek talajelőkészítés után adják át a befásítandó területeket az erdőgazdaságnak. Az említett megvalósításra termelőszövetkezeteink gépesítettségi fokának gyors növekedése egyre nagyobb lehetőséget biztosít. Folyamatban van egy olyan premizálási rendszer kidolgozása a fásítások megmaradási százalékának emelésére, mely nemcsak az erdőgazdasági dolgozókat kívánja jutalmazni a jobb munkáért, hanem a fásításban közreműködő és kiváló eredményt elért termelőszövetkezeti tagokat is. Mindezek bizonyára hozzájárulnak ahhoz, hogy az erdőkívüli fásítások eredményességét az üzemivel egy szintre hozzuk.

A távlati fásítási terv végrehajtása az erdőgazdaságra igen sokrétű és könnyűnek nem mondható feladatokat hárít, de egyben jelentős segítséget is ad a további munkában. Az elmúlt időszakban ugyanis a távlati terv hiányában évenként változott az erdőgazdaság fásítási feladata. Ez igen nehezítette a tervezést, de még több gondot okozott a csemetegazdálkodásban. Nem kisebb a jelentősége a távlati tervnek a termelőszövetkezetek és a többi fásítók szempontjából sem, mivel a területüket érintő fásítási feladatok ismeretében időben felkészülhetnek a fásításra kerülő területeknek az erdőgazdaság részére történő átadására. Erre pedig igen nagy szükség van, mivel a fásítást megelőzően több helyen szükség lesz speciális (bakhátas) talajelőkészítési munkákra, sőt talajjavításra is, mert a gyengébb minőségű termőhelyek enélkül eredménnyel be nem telepíthetők.

A fásítási program megvalósításához *évente mintegy 10 millió csemetét és 10 ezer suhángot kell megnevelni*. A megye mostoha éghajlati viszonyai következtében a zavartalan csemeteellátás csak úgy biztosítható, ha a fásítási anyag előállítását öntözhető csemetekertekben történik. Az öntözéses csemetetermelés megteremtése az erdőgazdaság egyik igen fontos feladata lesz.

A távlati fásítási terv megvalósításának első lépéseként kezdetét vette a részletes községhatáros fásítási tervek összeállítása. Ezt a nagy munkát a megye 77 községére, illetve városára 1966. december végéig kell befejezni. A szükséges talajvizsgálatok elvégzésében az erdőgazdaság talajlaboratóriumán kívül a Középtiszavidéki Vízügyi Igazgatóság és a Gépállomások laboratóriumai is résztvesznek.

A fentiekben csak nagyvonalakban ismertetett távlati fásítási tervet a Magyar Szocialista Munkáspárt Szolnok megyei Pártbizottság Közgazdasági Bizottsága, valamint a Megyei Tanács Végrehajtó Bizottsága letárgyalta. Az abban foglalt fásítási célkitűzések alapszámait reálisnak és megvalósíthatónak találta, továbbá alkalmasnak nyilvánította a kidolgozás alatt álló 20 éves megyei távlati tervbe való beépítésre. Ezzel sikerült Szolnok megye egyik égető problémájának megoldását a megvalósulás útjára terelni.

A Megyei Tanács Végrehajtó Bizottsága a távlati fásítási terv tárgyalása során hangsúlyozta, hogy az erdőítés és fásítás kérdéseivel való foglalkozás ne csak az erdőgazdaság, hanem a megye valamennyi dolgozójának feladata legyen. Ezért szükséges, hogy az újonnan megválasztott tanácsok mezőgazdasági állandó bizottságai valamennyi tanácsi szinten *fásítási albizottságokat* alakítsanak. Vonják be ezekbe a KISZ., úttörők, és tömegszervezetek megbízottait is. Az albizottságok fejtsenek ki propagandát a fásítás érdekében, legyenek szervezői a fásítási munkáknak és az ifjúság tömeges bevonásával szervezzék meg a fásított területek védelmét és gondozását is. A Végrehajtó Bizottság tervbe vette, hogy a megye 20 éves távlati tervének elfogadása után a fák védelméről tanácsrendeletet készít. A Végrehajtó Bizottság messzemenő

törekvése, hogy a megye erdősültségének fokozására a távlati fásítási tervnek megfelelően megkülönböztetett erőfeszítéseket tesz. Figyelemmel az erdősültség terén való lemaradásra, azt kéri az Országos Erdészeti Főigazgatóságtól, hogy az átlagnál nagyobb segítséget nyújtson a fásítási hitelek és szükséges egyéb feltételek biztosításán keresztül a megye részére.

Az előfeltételek tehát már jórészt adva vannak ahhoz, hogy a távlati fásítási terv számai 1980-ig testet öltsenek zöldövezetek, majorfásítások és erdősávok formájában megváltoztatva a megye jelenlegi sivár arculatát, szebbé, egészségesebbé, boldogabbá téve a Szolnok megye területén élő és dolgozó emberek életét. A távlati fásítási terv megvalósítása a megye erdészei számára a legszebb erdészfeladat. Sikeres végrehajtásával méltán érdemlik ki majd az utókor elismerését és megbecsülését.

A fejlettebb technológia új vezetést kíván az erdészkerületekben

ADAMKÓ JÓZSEF — KOVÁCS JENŐ — V. SZABÓ FERENC

A fejlődő népgazdaság a gazdaságosabb termelés érdekében egyre nagyobb követelményeket állít az erdőgazdaságok elé is. Az erdőgazdaság termelő erői az utóbbi 5—6 évben igen sokat fejlődtek. A nehéz fizikai kézi munkát felváltja a gép és egyre több jólképzett szakmunkás kerül az erdőgazdaságokhoz. Ezt a fejlődést a Nyugatbükki Áll. Erdőgazdaságban az alábbi szám adatok igazolják:

Gazdasági év	Összes fakitermelés, m ³	Ebből gépi termelés, m ³	Egy gépre eső teljesítmény, m ³
1958/1959	94 992	28 129	970
1959/1960	101 685	34 879	969
1960/1961	97 783	47 677	1135
1961/1962	112 523	68 991	1533

Gazdasági év	Faanyag mozgatás halmazott		Ebből géppel	
	m ³	m ³ /km	m ³	m ³ /km
1958/1959	185 876	1 195 356	79 290	997 638
1959/1960	222 648	1 568 225	99 605	1 389 783
1960/1961	210 034	1 524 018	96 916	1 384 375
1961/1962	261 675	1 908 145	122 307	1 766 367

A számokból megállapítható, hogy amilyen mértékben növekedett a gépek teljesítménye, olyan mértékben csökkent a hagyományos kézi kitermelés, illetve fogatmunka az erdőgazdaságokban. Amíg 1958-ban a fakitermelést 1200 idénymunkás, a faanyagmozgatást 200—250, főleg idegen fogat végezte, addig ma (lényegében azonos mennyiségű tervfeladat mellett) a fatermelést 500 szer-